

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-165/16, Ryanair i Airport Marketing Services/Komisja, wniesione w dniu 1 marca 2019 r. przez Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd

(Sprawa C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (przedstawiciele: adwokat E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-165/16; oraz
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i art. 2–4 decyzji Komisji (UE) 2016/287 ⁽¹⁾ z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.26500 — 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) lub, tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; i w każdym wypadku
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem w sprawie T-165/16 poniesionymi przez wnoszące odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących powodów.

Po pierwsze, Sąd błędnie zastosował art. 41 Karty praw podstawowych oraz prawo do obrony wnoszących odwołanie w postępowaniu przed Komisją. Sąd: popełnił błąd dokonując rozróżnienia między konkretnymi prawami określonymi w art. 41 ust. 2 Karty a ogólnym prawem do dobrej administracji przewidzianym w art. 41 ust. 1 Karty; błędnie stwierdził, że prawa określone w art. 41 ust. 2 Karty nie mają zastosowania w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie pomocy państwa; błędnie stwierdził, że istnieje konflikt między art. 41 ust. 1 i 2 Karty a art. 107 i 108 TFUE; oraz błędnie stwierdził, że wnoszące odwołanie mogą być uznane jedynie za źródło informacji w postępowaniu wyjaśniającym.

Po drugie, Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE dokonując błędnej wykładni pojęcia korzyści. Sąd: doszedł do błędnego wniosku, że nie istnieje hierarchia metodologii stosowania testu prywatnego inwestora między analizą porównawczą a innymi metodami; błędnie

stwierdził, że Komisja miała prawo odstąpić od analizy porównawczej i odrzucić dowody porównawcze przedstawione przez wnoszące odwołanie; oraz doszedł do błędnego wniosku, że stosując test rentowności przyrostowej, Komisja nie musiała się upewniać, że oczekiwane koszty przyrostowe i oczekiwane przychody przyrostowe z działalności pozalotniczej odzwierciedlają sposób, w jaki prywatny inwestor zarządzałby portem lotniczym.

(¹) Decyzja Komisji (UE) 2016/287 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.26500 (2012/C) (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Flughafen Altenburg-Nobitz GmbH i Ryanair Ltd. [notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7369] (Dz.U. 2016, L 59, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 6 marca 2019 r. — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Sprawa C-212/19)

(2019/C 164/39)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Strona pozwana: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzję Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że za niezgodne ze wspólnym rynkiem uznaje ona wyłącznie ulgi dotyczące składek finansowanych przez pracodawców, gdyż ulgi dotyczące składek finansowanych przez pracowników nie stanowią korzyści dla przedsiębiorstw, a tym samym nie mogą wchodzić w zakres stosowania art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy też że za niezgodne ze wspólnym rynkiem uznaje ona także ulgi dotyczące składek finansowanych przez pracowników?
- 2) W przypadku gdyby Trybunał orzekł, że decyzję Komisji należy interpretować w ten sposób, iż za niezgodne ze wspólnym rynkiem uznaje ona także ulgi dotyczące składek finansowanych przez pracowników — czy należy uznać, że przedsiębiorstwo odniosło korzyść z całości tych ulg, czy tylko z ich części? W tym ostatnim przypadku, w jaki sposób obliczyć tę część? Czy państwo członkowskie obowiązane jest nakazać pracownikom, których to dotyczy, zwrot całości lub części pomocy, z której skorzystali?

(¹) Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowlę wodne i rybaków (2005/239/WE) (Dz.U. 2005, L 74, s. 49).